Matei RETAS

ARTA DE A CUNOAȘTE OMUL

DUPĂ INFĂȚIȘARE

din tainele fiziognomoniei

DOMINO

Coperta : ANDREI MITUCA

ISBN - 973 - 9121 - 20 - 7

RETAS

Din tainele fiziognomoniei

ARTA DE A CUNOAȘTE OMUL DUPĂ ÎNFĂȚIȘARE

Editura
ROMFEL S.R.L.

Editura ROMFEL S.R.L.

ARGUMENT

Omul a fost întotdeauna fascinat de ideea de a-l "descifra" pe semenul său.

Primul nivel al contactului interpersonal este cel perceptiv. Privind un om, cercetîndu-i înfăţişarea, chipul, mişcările, din impresiile pe care le generează perceperea caracteristicilor sale fizice, morfologice (dimensiuni, proporţii, trăsături, vîrstă etc.), şi dinamice (tonus general, gestică, mobilitate generală, ritmul vorbirii) se cristalizează o impresie generală - persoana ne place sau nu, ni se pare simpatică, plăcută sau nu.

Fireşte, există mult subiectivism în decantarea impresiilor şi interpretarea perceperii celuilalt - sfera inconştientului şi a afectivităţii

umplu de conţinut şi individualizează impresiile fiecăruia din noi.

De aici începe dialogul interpersonal care va îmbogăţi, va nuanţa, primele impresii sau le va amenda.

Înfăţişarea omului, ceea ce oferă el la un prim nivel al cunoaşterii celorlalţi, a constituit obiect de reflecţie şi studiu dintotdeauna, în încercarea omului de a găsi corelaţii valabile între trăsăturile fizice şi cele de personalitate.

Dincolo de şcoli, curente, clasificări şi tipologii, pe care timpul şi rigoarea ştiinţifică le-au devalorizat, să reţinem ca mereu vie preocuparea şi mai ales dorinţa, atît de proprie omului, de a se cunoaşte şi înţelege pe sine şi implicit de a-şi cunoaşte şi înţelege semenii, pornind fie şi numai de la înfăţişare.

Vă propunem o astfel de posbilă "grilă" a impresiilor dumneavoastră care are avantajul că, deşi poate insuficient validată riguros ştiinţific:

- vă prilejuieşte accesul într-o sferă de interes imediată;
- vă deschide interesul pentru un domeniu la care nu v-aţi gîndit niciodată pînă acum, domeniu încă departe de a ne fi accesibil, dar

poate tocmai de aceea atît de tentant şi promiţător;

- vă oferă un profitabil exerciţiu de auto şi hetero analiză.

Să începem cu:

FAŢA ŞI PERSONALITATEA

"E urît" sau "e frumos" sînt părerile cele mai des întîlnite atunci cînd este vorba de trăsăturile unui chip. Uneori,... opinia despre aspectul feţei poate determina aprecierea destinului unei anumite persoane. Se uită, însă, adeseori - mai ales atunci cînd sîntem tineri - că mai important este caracterul unei persoane decît eventualele imperfecţiuni ale feţei sale.

În viaţă este bine să ai prieteni, iar cunoaşterea lor presupune o analiză mai aprofundată. Vom încerca, prin cele ce urmează, să vă prezentăm unele elemente în acest domeniu.

Astfel, pentru a surprinde caracteristicile expresive ale feţei cuiva, vă amintim că există un procedeu denumit portret-robot, pe care îl

folosesc toate serviciile de poliţie din lume şi pe care, l-aţi văzut desigur prezentat în diverse filme poliţiste, sau aţi citit despre el. Acest procedeu este, în general, simplu: se împarte "faţa" în secţiuni principale şi pe ecran se schimbă, pe rînd, cîte una din acestea, pînă cînd "figura" se apropie de aceea a persoanei căreia i se face portretul. (Fig. 1)

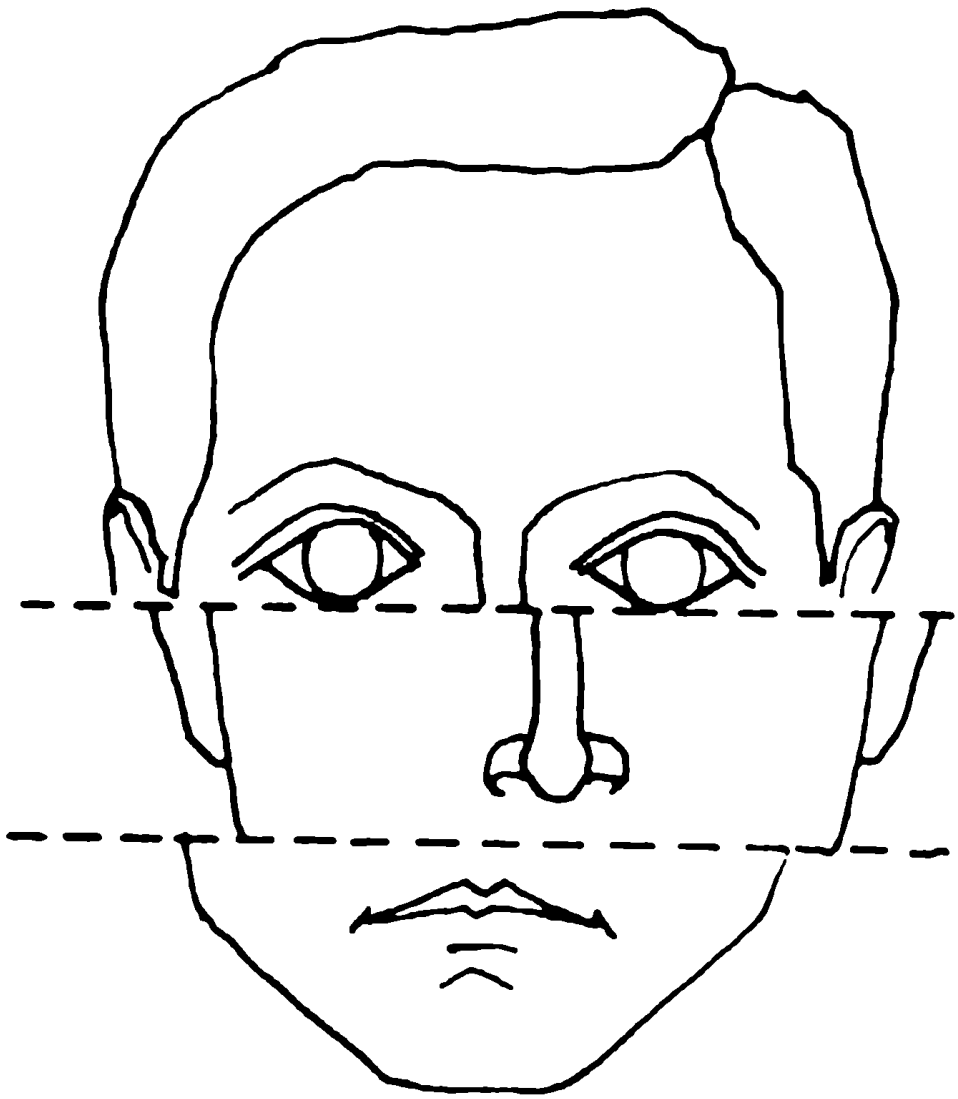

Fig. 1

La fel veţi putea proceda şi dumneavoastră

atunci cînd veţi analiza figura cuiva: împărţiţi-o "în imaginaţie" în trei secţiuni - fruntea cu ochii, nasul şi urechile, gura cu bărbia. Din elementele pe care le veţi deduce veţi putea aproxima caracterul subiectului analizat.

Cercetîndu-se numeroase figuri de oameni, s-a ajuns la concluzia că există patru tipuri de bază, fiecare aparţinînd unei anumite forme geometrice esenţiale:

- Tipul de *faţă triunghiulară* (Fig. 2) este prin excelenţă spiritualizat, al intelectualului.

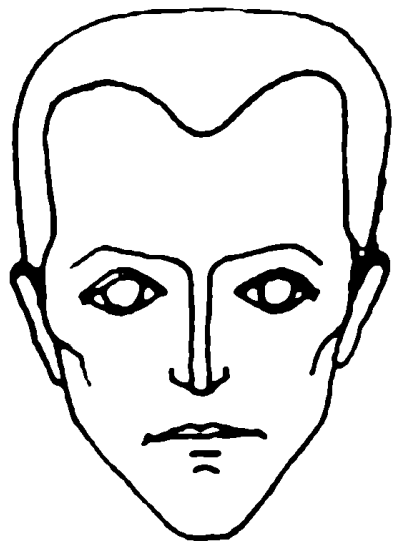

Fig. 2

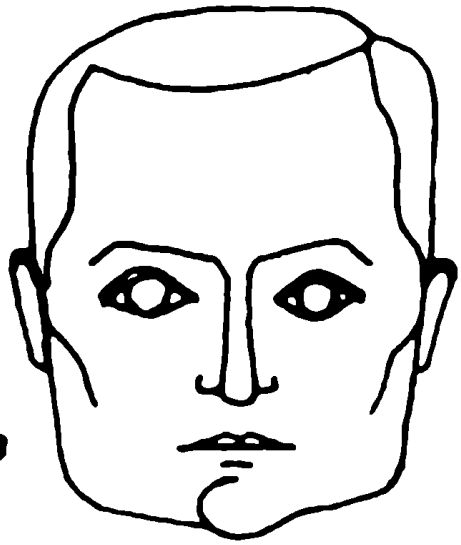

Fig. 3

- Tipul cu *faţa pătrată* (Fig. 3) este cel al instinctivului - impulsiv.

- Tipul de *faţă rotundă* (Fig. 4) este cel al raţionalului - practic.

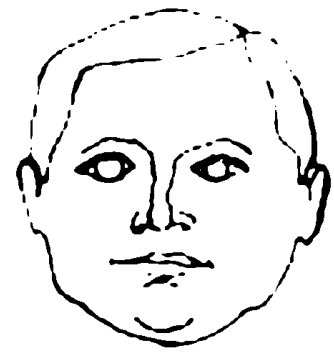

Fig. 4

- Tipul de *faţă ovală* (Fig. 5) este cel al afectivului - sentimental.

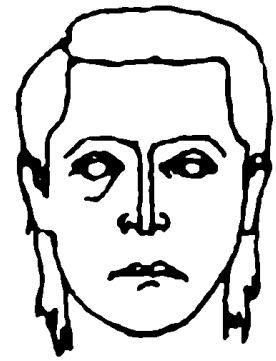

Fig. 5

Pornind de la aceste patru tipuri şi procedînd cu celelalte componente ale feţei (ochii, nasul, urechile, gura, bărbia) ca în portretul-robot de care am amintit la început, vom realiza o imagine complexă a omului din faţa noastră. Imagine la care se poate ajunge cunoscînd în totalitate datele despre faţa umană:

Faţa în unghiuri drepte (pătrată sau dreptunghiulară): o persoană echilibrată, pe care se poate conta în activitatea profesională dar pe plan sufletesc mai puţin.

Faţa pătrată: energie debordantă, fermitate, reflexivitate, spirit de observaţie şi simţ al ordinii.

Faţa largă, capul mare, piept îngust: inteligenţă şi capacitate mare de reflexie, duritate din lipsa tonusului vital, nu pun integral în practică ceea ce concep.

Faţa triunghiulară: imaginaţie foarte bogată, independenţă; spontaneitate, facultăţi artistice şi creatoare remarcabile; uneori - timiditate, gelozie sau inconsecvenţă, dar şi fineţe însoţită de o permanentă bună dispoziţie.

Faţa triunghiulară, cu fruntea foarte înaltă şi bărbia mai ascuţită: capacitate în domeniul activităţii ştiinţifice, persoană tăcută şi izolată în societate.

Faţa trasă şi slabă: duritate.

Faţa trasă şi slabă cu gura mare şi fruntea bombată (Fig. 6): obiectivitate, calm imperturbabil, dar cînd îşi pierde calmul, îl recapătă cu greu. Asemenea situaţii sînt rare. Persoană foarte dinamică, ce nu suportă inactivitatea.

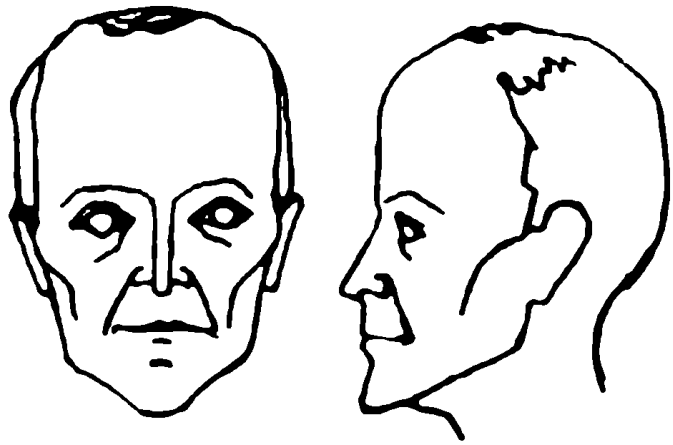

Fig. 6

Faţa cu trăsături proeminente. Persoană autoritară, perseverentă, plină de vitalitate. Se

adaptează la condiţii grele, depăşindu-le; realizează ceea ce şi-a propus.

Faţa mare şi piept dezvoltat: mare capacitate de muncă şi de a lua decizii importante, forţă interioară deosebită.

Faţa ovală şi foarte lungă: ambiţie, independenţă, dar cîteodată şi prudenţă.

Faţa ovală şi dreptunghiulară: diplomaţie folosită în scopul de a reuşi cu orice preţ.

Faţa cu fruntea largă şi bărbia pătrată: dorinţă de cîştig într-o dispută, chiar dacă nu este cazul. Curiozitate accentuată şi justificată. Rezolvă problemele personale cu multă siguranţă.

Faţa triunghiulară cu fruntea mică şi maxilare proeminente: lăcomie, ingratitudine, avariţie.

Faţa cu obrajii rotunzi şi ochii mari: risipirea banilor în căutare de plăceri. Persoana este uşor iritabilă şi supărăcioasă; îşi revine totuşi repede. Problemele şi le rezolvă în linişte.

Faţa ascuţită cu ochi mari şi fruntea largă: persoană sentimentală, face promisiuni în dragoste.

Faţa ascuţită şi ochii mici: şiretenie, mercantilism. Persoana crede că ceilalţi sînt ca ea, comparîndu-se în consecinţă.

Faţa rotundă: îndrăzneală, cîteodată pînă la obrăznicie. Simţ practic, vanitate.

Faţa cu obrajii rotunzi şi reliefaţi: persoană înţelegătoare, tandră, blîndă, cu echilibru interior.

Faţa cu obrajii plini şi capul alungit: imperturbabilitate în orice situaţie, comoditate, din cauza căreia nu prea reuşeşte să realizeze prea multe. Îi place să mănînce mult şi bine.

Faţa cu linii puternic accentuate în jurul gurii şi cu un aspect de încruntare între sprîncene :

(Fig. 7): persoană care a trecut prin mari greutăţi ce i-au marcat viaţa.

Pentru a completa aspectul fizionomic, adăugăm la datele despre faţă şi unele constatări făcute asupra formei capului.

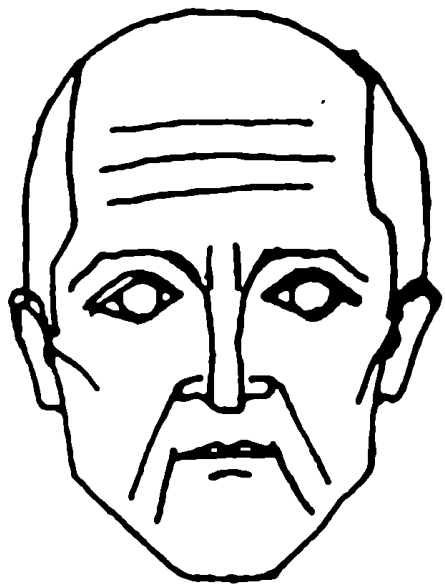

Fig. 7

CE NE DEZVĂLUIE FORMA CAPULUI ?

Deşi s-ar părea că toate capetele oamenilor sînt rotunde, rotunjimea fiind simbolul perfecţiunii, (capul protejînd forma superioară de organizare a materiei - creierul - deci tot ce are mai perfect natura), există totuşi diferenţe de la un om la altul. Din analiza diferitelor forme tipice, tipologii ale capului omenesc, se constată că ele exprimă în mod pregnant o serie de tipuri de caracter:

Capul mic: îndemînare, isteţime.

Capul mare: voinţă, forţă.

Capul bine rotunjit spre partea superioară,

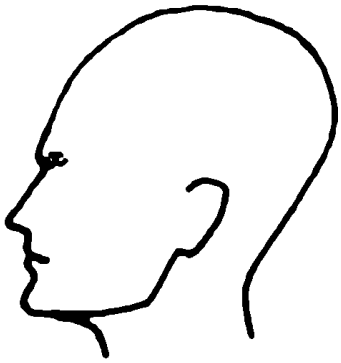

Fig. 8

pînă la creştet: un om a cărui comportare are la bază principiile unei morale superioare. (Fig. 8)

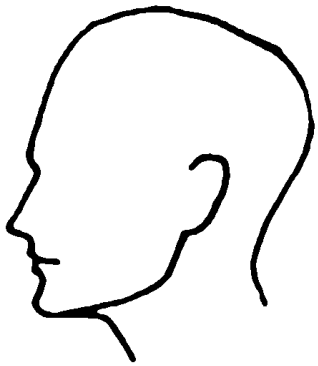

Fig. 9

Capul cu rotunjimea dezvoltată şi aplatizată la *creştet:* altruism, generozitate. (Fig. 9)

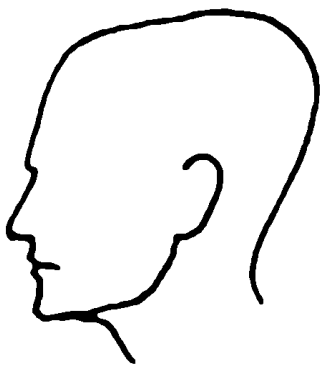

Fig. 10

Capul ascuţit spre spate: îndărătnic, independent. Greu de convins. Pentru educare, în copilărie, este nevoie de metode mai dure. (Fig. 10)

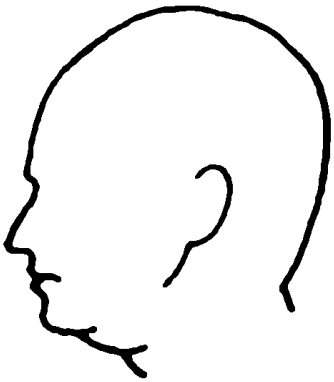

Fig. 11

Capul rotund: posesorul este un om "cuminte", se lasă dirijat. (Fig. 11)

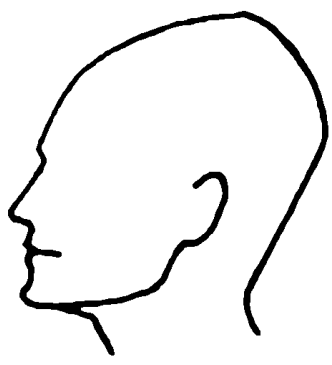

Fig. 12

Capul cu vîrf excesiv de dezvoltat: are părere mai bună despre el decît despre cei ce-l înconjoară. Egocentric, invidios şi îndărătnic. (Fig. 12)

Capul avînd partea superioară a frunții hiperdezvoltată față de partea inferioară: gîndește aproape în permanență. Este total incapabil să-și rezolve problemele practice, pentru că nu reușește să observe ce se întîmplă în mediul său. Inventează mereu proiecte care niciodată nu vor prinde viață. Putere de comparație și discernămînt deosebite. (Fig. 13)

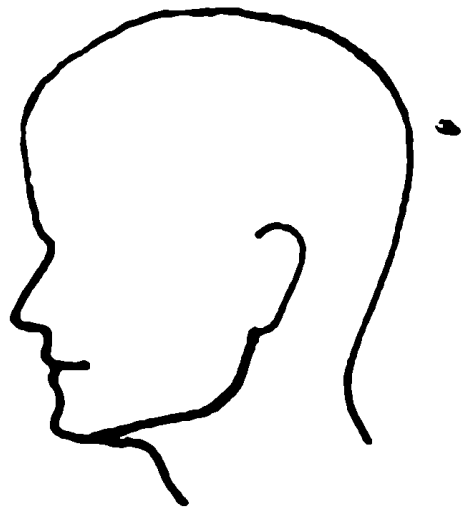

Fig. 13

Capul larg: posesorii sînt apți pentru a învinge dificultățile și pentru munci grele. Supun pe cei cu capete mai înguste. (Fig. 14)

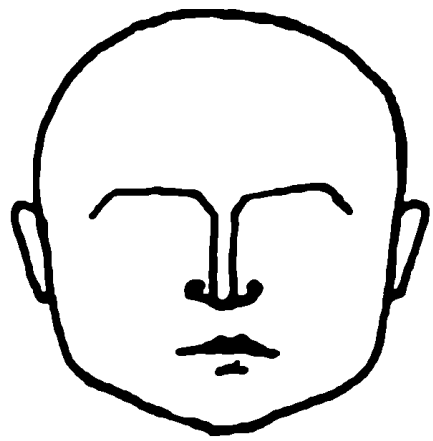

Fig. 14

Capul simetric: buni observatori ai oamenilor și faptelor. Sînt obiectivi, raționează corect, exacți în aprecieri. (Fig. 15)

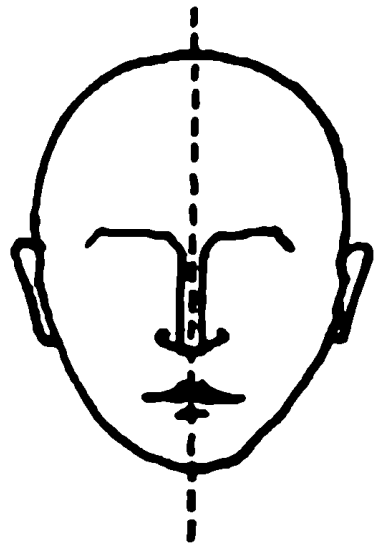

Fig. 15

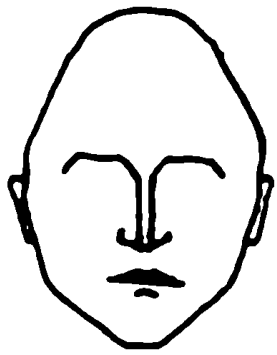

Fig. 16

Capul prezentînd partea inferioară a frunţii exagerat de dezvoltată: practic, spirit de observaţie asupra detaliilor. Ştie să utilizeze datele acumulate. Nu poate gîndi abstract. (Fig. 16)

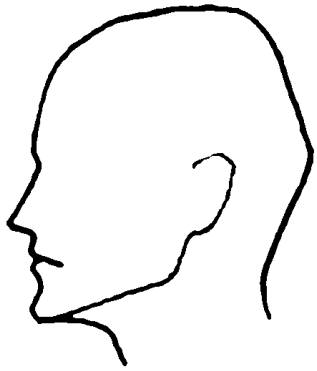

Fig. 17

Capul cu o rotunjime uşor aplatizată spre spate: capacitate de gîndire intensă, intuiţie şi înţelepciune. Dacă are pe creştet şi două proeminenţe laterale, este un om original şi cu înaltă fantezie. (Fig. 17)

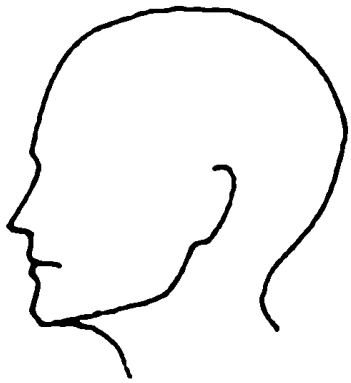

Fig. 18

Capul bine rotunjit spre spate: foarte prietenos, bun amfitrion, persoană căreia îi place viaţa casnică. (Fig. 18)

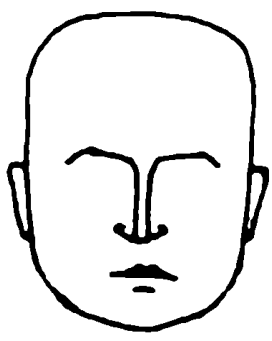

Fig. 19

Capul în formă de oval, uşor aplatizat: neprietenos, izolat şi egocentric. (Fig. 19)

Capul lunguieţ (văzut din faţă): lipsa simţului practic, timid, lipsit de forţă în faţa greutăţilor vieţii, construcţie fragilă, caracter deschis, nu suportă dependenţa. (Fig. 20)

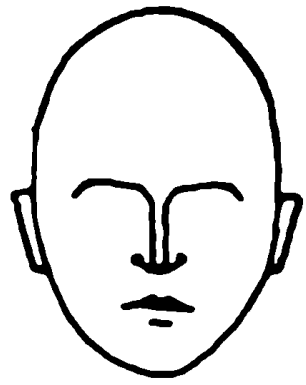

Fig. 20

Cu cît vîrful capului (văzut din profil) este mai ridicat în sus, cu atît mai îndrăzneaţă este persoana în cauză. Dacă creştetul mai este şi ascuţit, încăpăţînarea, orgoliul, egoismul şi dorinţa de răzbunare cresc progresiv.

Capul cu creştetul aplatizat arată bunătate, generozitate, dar şi neîncredere în sine sau uneori timiditate.

Capul de formă asimetrică: gîndire redusă, impulsivitate primitivă, uneori chiar asociabilitate, anormalitate. (Fig. 21)

Capul lăsat pe spate: arată mîndrie, încredere în sine, dar cîteodată aroganţă şi chiar dispreţ. (Fig. 22)

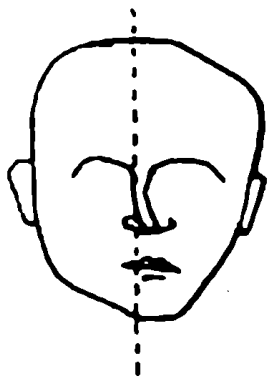

Fig. 21

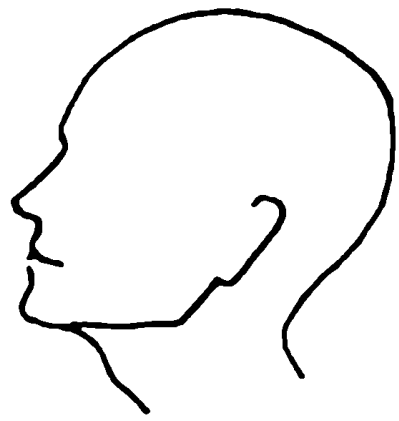

Fig. 22

Capul aplecat înainte: arată modestie, timiditate, bun simţ, iar uneori, supunere. (Fig. 23)

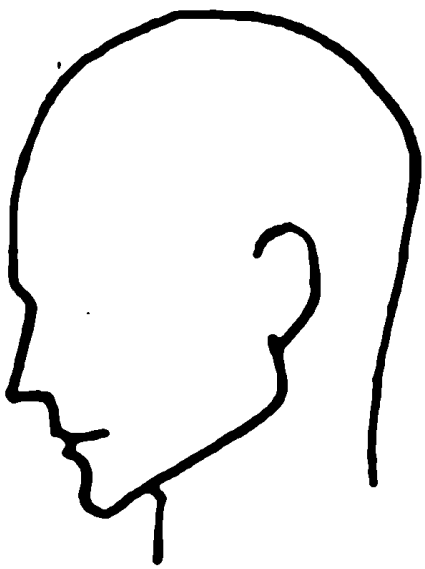

Fig. 23

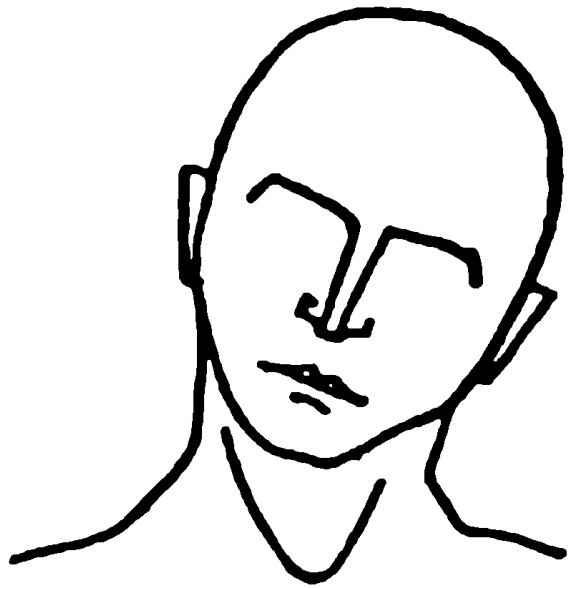

Fig. 24

Capul înclinat puţin într-o parte: denotă o oarecare afecţiune, o persoană plăcută însă uneori vorbăreaţă chiar vanitoasă şi insinuantă. (Fig. 24)

Capul înclinat spre stînga: filantrop sau risipitor. *Spre dreapta:* pasionat de studiu.

Înălţimea capului semnifică statica (concepţie, calitate), iar lăţimea capului dinamica (acţiune, volum - cantitate).

După cum vedeţi, capul (prin forma sa) ne poate spune cîte ceva. Cînd este bine dotat în interior, putem să fim fericiţi. Dar, chiar şi cînd nu este, trebuie să avem grijă de el. Să nu ne pierdem capul în nici o împrejurare! Fără îndoială nu-l vom putea găsi niciodată la ghişeul de "obiecte pierdute"!

PĂRUL

Părul negru arată pasiunea, energia şi, uneori, tendinţa spre răzbunare, însoţită de o permanentă frământare interioară.

Părul şaten - castaniu închis - trădează o persoană simpatică, sensibilă, dar demnă şi cu putere de convingere. Deşi are un temperament romantic, nepăsător, cu atracţie pentru aventură şi călătorii, această persoană are idei liberale şi un caracter ferm.

Părul castaniu deschis arată, de obicei, integritate şi nobleţe sufletească.

Părul blond care încadrează o faţă albă exprimă vioiciune, gingăşie, afecţiune şi blîndeţe, iar uneori delicateţe fizică sau indiferenţă. Părul blond natural exprimă de obicei calm, pasivitate, înţelegere, alteori egoism sau reverie.

Părul roşu închis indică o forţă şi o energie fizică aproape impulsive. Totodată, siguranţă, curaj, iar uneori scepticism, irascibilitate, infatuare.

Părul roşu deschis denotă sensibilitate însoţită de o energie plină de chibzuinţă şi tact. Dacă încadrează o faţă albă arată imaginaţie şi talent poetic.

Părul întins încadrînd o faţă palidă arată tristeţe, melancolie sau pesimism. (Fig. 25)

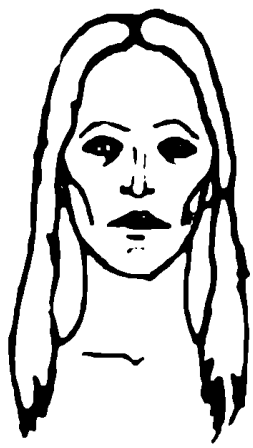

Fig. 25

Părul mătăsos presupune o persoană afectuoasă, plină de farmec, dar uneori capricioasă.

Fig. 26

Părul ondulat indică persoane vesele şi pline de sex-appeal. (Fig. 26)

Părul abundent arată sentimentalism, forţă şi energie. (Fig. 27)

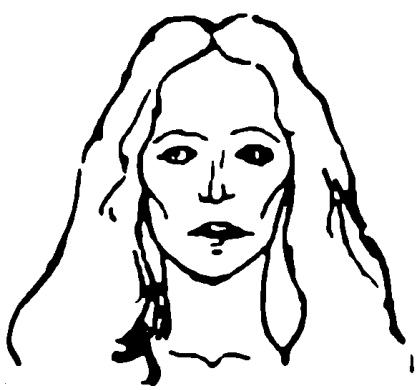

Fig. 27

Părul sănătos, dar mai rar exprimă spiritualitate, inteligenţă şi judecată.

Părul rar (sau inexistent) *în barbă*, la bărbaţi, denotă abilitate şi diplomaţie, iar uneori insinuanţă şi viclenie.

FRUNTEA

Acţiunile care impresionează creierul se reflectă pe frunte, cea mai apropiată parte a feţei de sediul raţiunii şi al inteligenţei.

Sînt cazuri cînd în ochi şi pe frunte se poate citi virtutea sau viciul, teama sau speranţa, dragostea sau ura, înţelepciunea sau prudenţa, veselia sau tristeţea. De obicei fruntea ne descrie psihicul, iar bărbia şi alte părţi ale feţei - caracterul.

O frunte osoasă (Fig. 28) arată TIPUL încăpăţînat şi certăreţ. *O frunte senină* indică pe linguşitor. *O frunte cărnoasă* pe visător, melancolic, dar şi pe isteţ.

Fig. 28

O frunte mai lată decît înaltă ne face cunoştinţă cu oameni fini, cu bun simţ şi cu o memorie prodigioasă.

O frunte bine proporţionată, abia boltită, denotă înţelepciune, spirit, înclinaţie pentru tot ce este frumos şi plăcut. (Fig. 29)

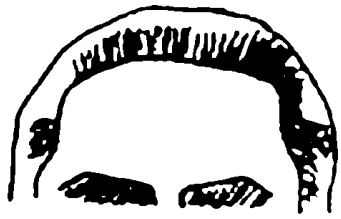

Fig. 29

O frunte deschisă şi dreaptă semnifică timiditate, lipsă de încredere, simplitate, bunăstare, comoditate.

O frunte mică şi îngustă indică îndărătnicie şi o fire iritabilă. (Fig. 30)

Fig. 30

O frunte lată şi întinsă (fără cute) arată lipsă de stăpînire, infidelitate, uneori lăcomie.

O frunte arcuită spre tîmple exprimă generozitate şi curaj.

O frunte cu cute şi adîncită la mijloc simbo-

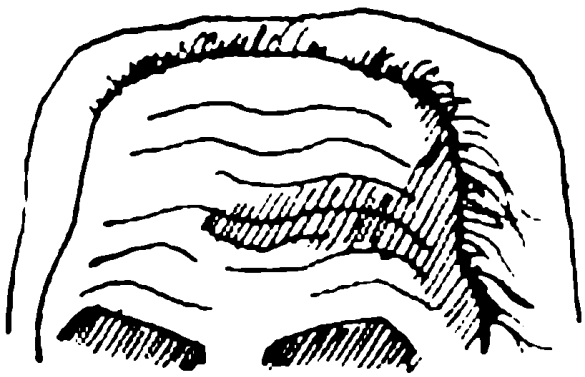

Fig. 31

lizează generozitate şi un comportament deosebit, deseori neînţeles de cei din jur. (Fig. 31).

O frunte arcuită desemnează pe cei irascibili şi neimpresionabili.

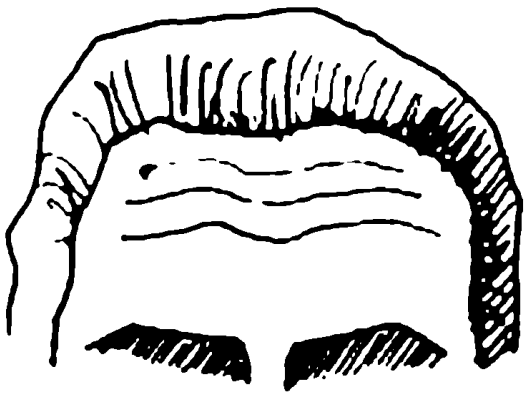

Fig. 32

O frunte încreţită în partea superioară şi netedă în partea de jos caracterizează un spirit greoi, dificil şi irascibil. (Fig. 32)

O frunte cărnoasă sau mai proeminentă în partea inferioară (deasupra spîncenelor) denotă o fire tristă, visătoare, melancolică, vicleană şi, uneori, chiar perfidă.

O frunte musculoasă, mişcătoare, exprimă emotivitate, sensibilitate.

Cînd sprîncenele sînt arcuite este semnul uimirii sau al neîncrederii, cînd sînt strînse, este semnul enervării, răutăţii sau al înşelătoriei.

Fruntea înaltă indică aptitudini pentru studiu.

Fruntea care se arcuieşte în sus, în formă de M, denotă inteligenţă, originalitate şi talent ar-

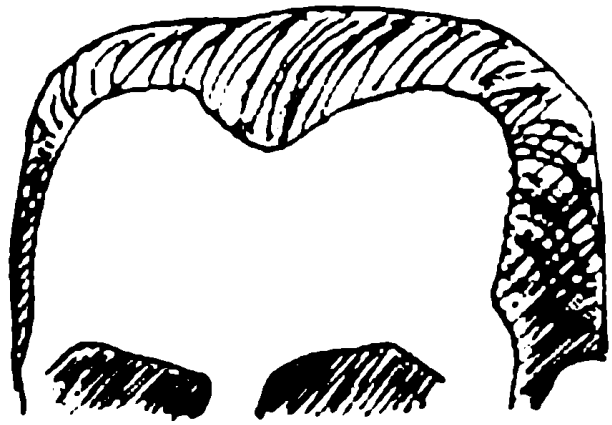

Fig. 33

tistic. (Fig.33). Cutele verticale dintre ochi presupun putere de concentrare.

Fruntea brăzdată de linii deconspiră pe cercetători.

OBRAJII

Obrajii cu mare mobilitate: altruism, amabilitate, sinceritate.

Obraz cărnos: senzualitate, rafinament în dragoste, candoare.

Obrajii ridicaţi spre ochi: graţie, nobleţe, sensibilitate, generozitate.

Obrazul supt (şi drept): severitate, mergînd cîteodată pînă la cruzime.

Obrajii cu pomeţii osoşi: lăcomie pentru bani, zgîrcenie.

Obrajii cu gropiţe: comunicativitate, bunătate, afectivitate.

SPRÎNCENELE

Prin forma şi expresivitatea lor sprîncenele au capacitatea de a dezvălui, în mod pregnant, unele dintre trăsăturile caracterului uman.

Tipurile de sprîncene reflectă, în bună măsură, atît calităţile cît şi defectele persoanei studiate de unde şi posibilitatea definirii acesteia şi coordonarea relaţiilor pe care le stabilim în timpul convieţuirii sau simplului impact social.

Ni se pare important, de pildă, să distingem între *sprîncenele arcuite şi apropiate de ochi*, în stare să releve o persoană sensibilă cu deosebit simţ artistic şi afectivitate - şi *sprîncenele ridicate spre frunte şi depărtate de ochi*, denotînd simplitate, slăbiciune, nehotărîre şi delăsare, îm-

pînsă pînă la o condamnabilă nepăsare. Cum, tot astfel, la antipozi, *sprîncenele îmbinate* caracterizează pe cei neîncrezători; cîteodată aceste persoane sînt dificile. *Sprîncenele despărţite* arată sinceritate şi încredere.

Sprîncenele prea joase şi puţin curbate arată fermitate, hotărîre, uneori brutalitate.

Sprîncenele dese şi drepte împodobesc fruntea celor care înţeleg să preţuiască valoarea timpului şi a obiectelor, a lucrurilor, fructificînd ocaziile favorabile. *Sprîncenele cu vîrfurile înclinate spre tîmple* ne arată că persoana are aptitudini pentru cifre şi poate fi atrasă spre jocuri de noroc iar cînd extremităţile sînt înclinate în jos, aceasta este o persoană care are tendinţe spre economie. *Sprîncenele dese şi inegale* afirmă prezenţa spiritului dominator, a inteligenţei deosebite şi uneori a neglijenţei faţă de aspectul fizic. Hotărîrea şi exigenţa întemeiate pe o capacitate voliţională deosebită sînt trădate de sprîncenele frumos desenate. În schimb, slăbiciunea de caracter este semnalată de lipsa sprîncenelor sau de culoarea acestora mai deschisă decît părul. Buna dispoziţie impusă de energie şi vioiciune este arătată de sprîncenele scurte care nu depăşesc ochii iar predis-

poziţia spre meditaţie şi melancolie de sprîncenele ieşite în relief.

Lipsa genelor şi a sprîncenelor ne arată o persoană ale cărei calităţi sînt diminuate.

Sprîncenele cu fire scurte aparţin persoanelor care observă şi notează tot ceea ce văd.

Fig. 34

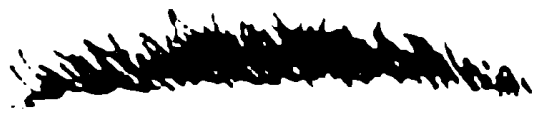

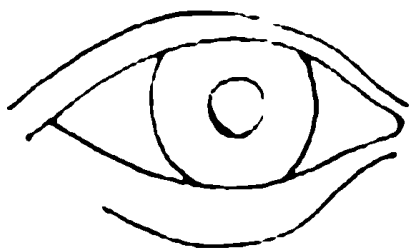

Fig. 35

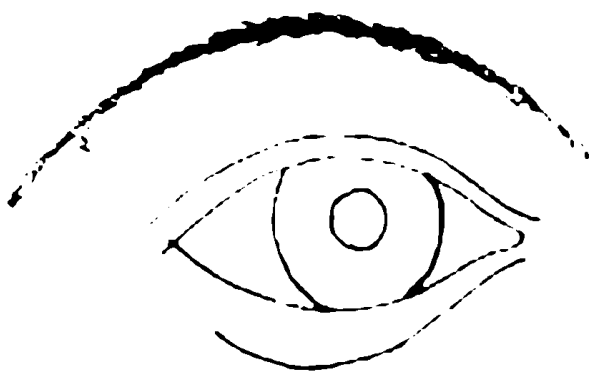

Fig. 36

OCHII

Oglindă a sufletului, ochii au puterea de a oferi posibilitatea unei lecturi complexe şi fidele a stării existenţiale a individului. Eşti vesel sau trist, tensionat sau liniştit, totul se citeşte în expresia de-o clipă a ochilor. În acelaşi timp, după forma şi culoarea lor, se poate defini caracterul omului, deşi ei, ochii - vorba lui Eminescu - au nu rareori, forţa de a induce în eroare, privirea fiind manifestarea concretă cea mai nobilă a chipului uman.

Să ne lăsăm, însă, convinşi de faptul că, în funcţie de anumite determinări psihofizice şi emoţionale, ochii descoperă calităţi şi defecte ale fiinţei umane fără prea mare dificultate, atît

în planul comportamental intim, cît şi în acela al socialului. Loialitatea în afaceri, imaginaţia şi nestatornicia în viaţa sentimentală sînt trăsături care se leagă nemijlocit de modificarea culorii sau nuanţei ochilor. Persoanele în cauză sînt curajoase şi pline de temperament.

Senzualitatea, sinceritatea şi gingăşia, dublate de seriozitatea cuvîntului dat se citesc, cu siguranţă, în ochii albaştri. *Ochii de nuanţă deschisă* vorbesc despre o natură caldă, afectuoasă, lipsită însă, de forţa de a concepe şi finaliza afaceri deosebite. *Ochii albaştri* de o nuanţă greu de clasificat denotă slăbiciune, glacialitate, indecizie. *Ochii de un albastru pal* pun în relief aptitudini reale pentru afaceri, cu deosebire atunci cînd sînt încadraţi de pleoape şi sprîncene puternic conturate. De o complexitate aparte, sub aspectul interpretării caracterului unei persoane, sînt *ochii cenuşii* care definesc pe cei înzestraţi în mod evident cu facultatea de a gîndi prin imagini artistice, cu un accent romantic indicutabil; sensibilitatea acestora frizează labilitatea psihică, odată ce se arată ofensaţi la cea mai mică atingere verbală, nu au talent în a determina tranzacţii comerciale, şi au tendinţa de a economisi excesiv. *Ochii căprui* aparţin

persoanelor generoase, pline de bunăvoinţă şi energie, în acelaşi timp. *Ochii căprui cu nuanţe verzui* semnifică prezenţa spiritului combativ şi talentului în diverse domenii.

Ochii căprui deschis ne arată un cochet, un nestatornic.

Ochii verzi - atît de cîntaţi, în lirica populară - semnifică talentul şi îndemînarea ieşite din comun, capacitatea de a media interese divergente. Din păcate posesorii lor nu se îngrijesc prea mult de propria persoană, aceştia uneori manifestînd şi puţină viclenie.

Ochii negri exprimă pasiune în dragoste, şiretenie, abilitate şi, din păcate, accente de violenţă verbală sau răzbunare. Ochii cu adevărat negri - astfel catalogaţi - sînt foarte rari.

Ochii mari rotunzi, propun, în special, un dialog fertil cu celălalt sex iar *ochii migdalaţi* aduc, în prim plan, sentimentul de încredere. *Ochii mari şi limpezi* reliefează sinceritatea, inteligenţa, imaginaţia, comunicativitatea, afecţiunea, fără a exclude uneori impulsivitatea.

Dacă între ochi există un spaţiu mai mare avem de-a face cu oameni nevinovaţi, sinceri şi modeşti.*Ochii distanţaţi* îi trădează pe materialişti, iar cei apropiaţi definesc facultatea per-

soanei de a se concentra, cîteodată o anumită răutate, agitaţie şi nestatornicie. *Ochii mici* impun prin spiritul acut de observaţie, perseverenţă şi vioiciune, la care se asociază interesul manifestat pentru profitul imediat. *Ochii tulburi şi apropiaţi* denotă aptitudini reale pentru însuşirea limbilor străine, o memorie prodigioasă, spre deosebire de ochii îndepărtaţi.

Glacialitatea privirii subliniază prezenţa unei voinţe puternice, dublate uneori de lipsa clemenţei sau a înţelegerii. Sensibilitatea excesivă se citeşte în ochii care lăcrimează, indicînd cîteodată perfidie sau ascunderea adevărului. *Ochii somnolenţi*, fără expresivitate, vorbesc despre o atracţie specială spre spiritualizare şi absenţa interesului pentru realitatea imediată ceea ce le cauzează dificultăţi în învingerea unor greutăţi.

Ochii umezi relevă un pregnant simţ estetic, înclinaţie spre meditaţie, voluptatea trăirilor de orice fel.

Paradoxal, cei care au puterea să privească direct în ochii partenerului de dialog sînt fie sinceri şi de bună credinţă, fie de un tupeu irezistibil.

Pleoapele căzute peste ochi, reliefează un

grad sporit de senzualitate ce se înteţeşte la persoanele cu părul negru sau aspru.

În fine, tonusul optimist, extazul trăirii plenare a vieţii îl relevă privirea larg deschisă, cuprinzătoare, limpede.

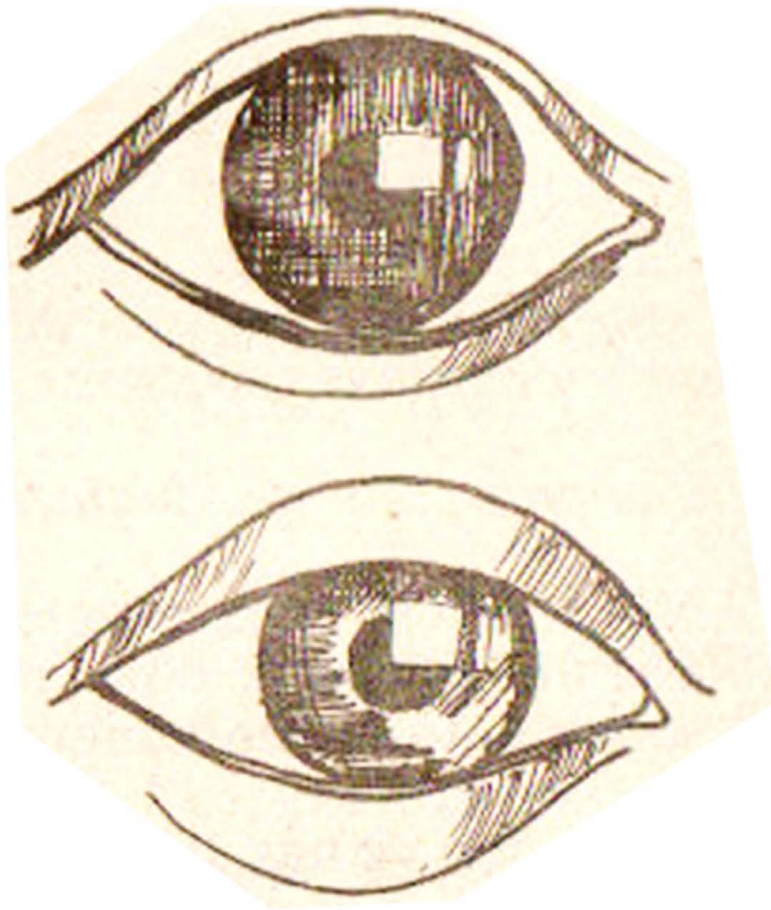

Fig. 37

Fig. 38

NASUL

Înainte de a vă prezenta diferite forme de nas, vom face cîteva precizări în legătură cu nările.

Nările proiectate spre înafară exprimă timiditate.

Nările deschise: senzualitate şi îndrăzneală.

Nările fremătătoare: dotat cu fantezie deosebită, senzitiv. Impresionabilitate şi simţ artistic.

Şi acum despre nas, după forma sa:

Nasul drept şi bine conturat: echilibru su- fletesc, fascinaţie, dar şi distanţare, lipsă de prejudecăţi. (Fig. 39)

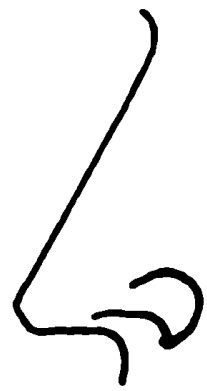

Fig. 39

Fig. 40

Nas drept cu vîrful aplecat: tristeţe, toleranţă cu posibilităţi afective, rareori invidie. (Fig. 40)

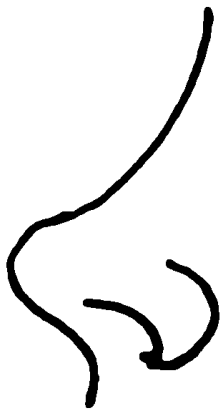

Fig. 41

Nas cîrn şi îndreptat în sus: capacitate creatoare în artă, comportare şi ţinută estetică uneori deficitară. (Fig. 41)

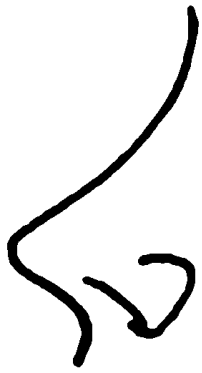

Fig. 42

Nas uşor concav, cu vîrful în sus: comportament vioi, atractiv, plăcut; cei în cauză reuşesc bine în viaţă, datorită felului lor de a fi. Au aplicaţii practice, însă deseori sînt relativ influenţabili. (Fig. 42)

Nas acvilin: personalitate acapabilă să conducă, ferm şi încrezut. (Fig. 43)

Fig. 43

Nas acvilin îngust: exces de autoritate.

Fig. 44

Nas acvilin cu vîrful aplecat: spiritualizare prin cultură, înclinaţie spre ironie, fire melancolică. (Fig. 44)

Fig. 45

Nas convex: încrezut şi autoritar. (Fig. 45)

Fig. 46

Nas ascuţit şi foarte puţin curbat: dorinţă de cunoaştere, certăreţ şi necontrolat în vorbire. (Fig. 46)

Nas ascuţit şi foarte puţin curbat împreună cu buze subţiri şi gura cu marginile aplecate în jos: curiozitate, talent retoric, tendinţă spre bîrfeli.

Nasul normal are lungimea egală cu lăţimea frunţii, iar jos are o lăţime egală cu lungimea ochiului.

Nasul şi urechile mari cu bărbia rotunjită: fantezie, înclinaţie spre artă. Dacă la cele de mai sus se adaugă şi o frunte largă, persoanele respective au mult simţ al realului.

URECHILE

Urechea normală nu depăşeşte (sus) înălţimea sprîncenelor şi nici (jos) vîrful nasului.

Urechile mari cu lobii groşi: interesant, plin de forţă, lipsă de fineţe.

Fig. 47

Urechile cu lobii lipiţi. egoism şi autoritate. (Fig. 47)

Urechile cu lobii depărtaţi: gîndire liberă şi altruism. Generozitate. (Fig. 48)

Fig. 48

Urechile mici: finețe, sentimentalism, distincție.

Urechile ce depășesc înălțimea sprîncenelor caracterizează pe răzbunător, iar acelea mult îndepărtate de ochi indică talent și capacități mentale deosebite.

GURA

Se spune cîteodată despre cineva că are o "gură expresivă". De fapt, gura fiecăruia, chiar fără cuvinte, exprimă felul de a fi a persoanei.

Gura perfectă: buze relaxate, închise fără crispare, formînd un tot armonios cu restul feţei. O fiinţă fermă, care iubeşte cu delicateţe, paradoxal de o expansivitate reţinută.

Gura conturată: dimensiunea medie, buze închise uşor sau vag deschise; reţinere, calm şi echilibru, respect faţă de propria-i persoană.

Gura permanent închisă: dornică oricînd să vorbească, nu ştie să fie rezervată, caracter îndoielnic.

Gura strînsă puternic: limitat în gîndire, încăpăţînat.

Buze strînse: caracter puternic, curajos.

Gura cu buze groase: senzuàl, în căutare permanentă de plăceri, autocontrol redus. Dacă buza de jos este mai proeminentă: sentimental, nehotărît, sensibil la felul în care este tratat. (Fig. 49)

Gura cu colţurile lăsate în jos: cugetare profundă, tristeţe. (Fig. 50)

Fig. 49

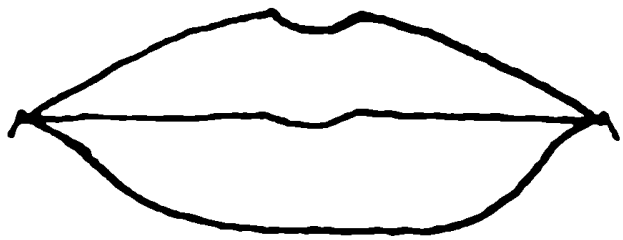

Fig. 50

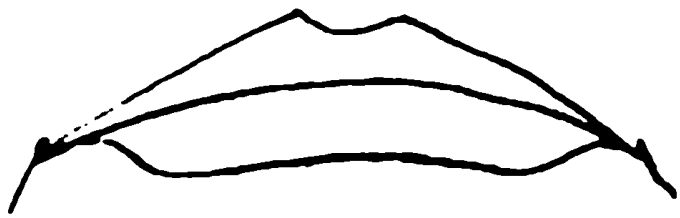

Gura mică şi plină: blîndeţe.

Gura mică cu buze subţiri: fiinţă suspicioasă, distantă şi rezervată pînă la răceală, nu se poate pune bază pe ea.

Buze mici: fire lipsită de căldură, uneori capabilă de cruzime.

Buze întredeschise: lipsit de voinţă.

Buze subţiri: fire egocentrică, nu se simte

bine în societate, lipsită de generozitate. (Fig. 51)

Fig 51

Gura dreaptă: lipsa nobleţei sufleteşti. (Fig. 52)

Fig. 52

Buza de jos, avînd partea centrală lăsată: şiretenie, caracter superficial. (Fig. 53).

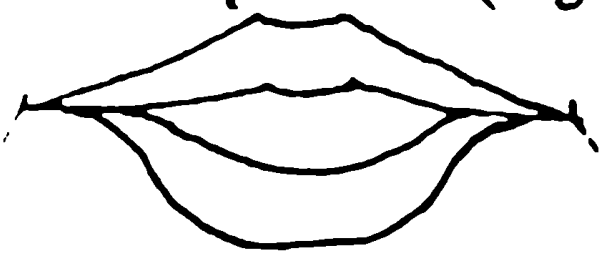

Fig. 53

Această buză ieşită mult în afară, arată talent, oarecare forţă satirică sau chiar cinism.

Gura mică cu buze pronunţate: fiinţă plină de pasiune. Autocontrol limitat.

Buze palide şi strînse (însoţite de o "falcă" pătrată): zgîrcenie, cruzime şi brutalitate, egocentrism.

Buze fine: delicateţe.

DINŢII

Dinţii care ies mult în faţă semnifică lăcomie sau egoism.

Dinţii întorşi spre înăuntru denotă timiditate sau bun simţ şi modestie.

Dinţii scurţi indică delicateţe, iar *cei lungi* rezistenţă fizică superioară.

BĂRBIA

Forma bărbiei poate să ne spună multe. Cu toate că există o mare varietate tipologică, bărbiile pot fi descrise în linii mari cu trăsăturile lor specifice, pe care le vom prezenta în cele ce urmează.

Bărbia largă: un tip puternic pe plan fizic. (Fig. 54)

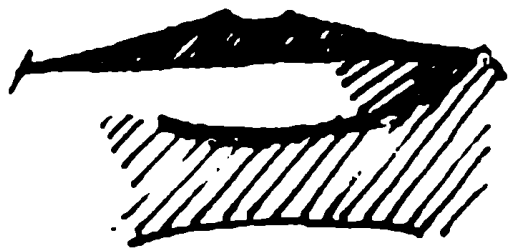

Fig 54

Bărbia largă şi pătrată: putere fizică care poate fi folosită şi cu brutalitate. (Fig. 55)

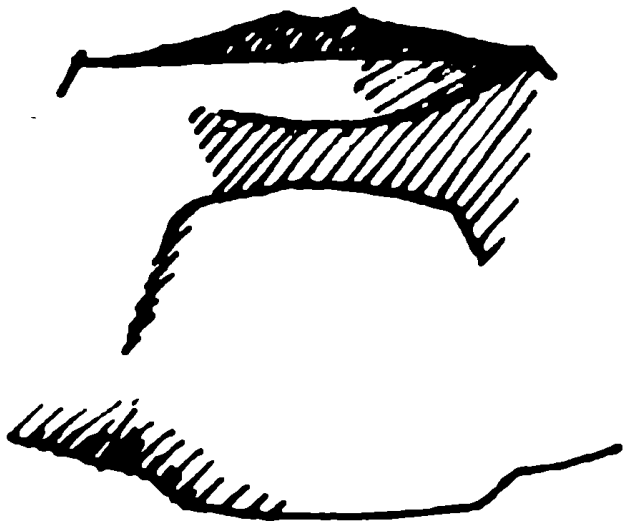

Fig. 55

Bărbia pătrată, cu gropiţă: siguranţă de sine, temperament tenace şi îndîrjit, nu-şi schimbă părerile, afectuos. (Fig. 56)

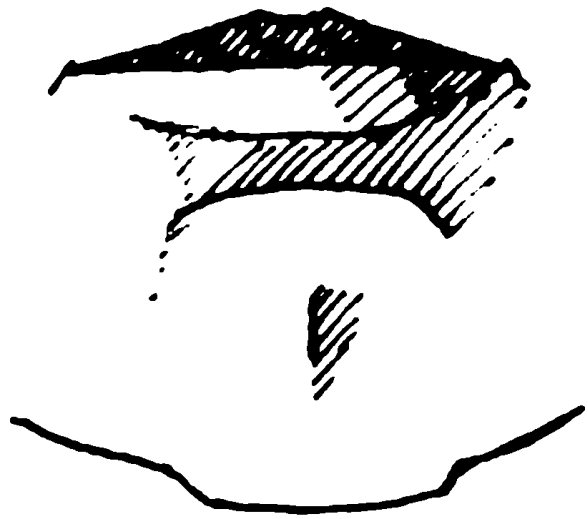

Fig. 56

Bărbia lungă, pătrată şi dreaptă în jos: abilitate financiară, echitate şi disciplină. Cînd

este însoţit de buze mici: nu cunoaşte compasiunea şi nici îndurarea. (Fig. 57)

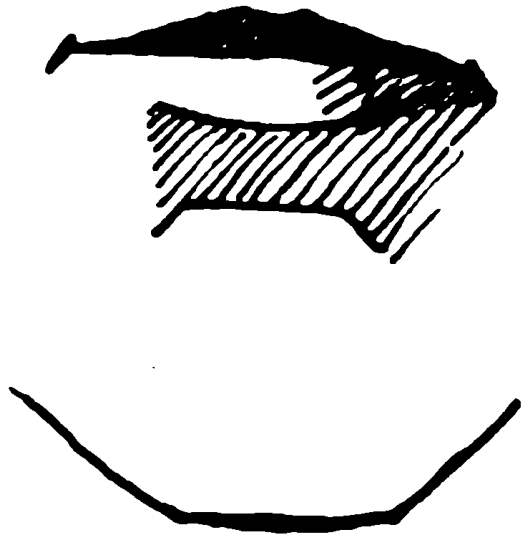

Fig. 57

Bărbia dublă însoţită de obraji mari: pasionat după dragoste şi mîncare de calitate, senzualitate marcantă, exuberanţă. Cu cît maxilarele sînt mai puternice şi mai mari, cu atît aceste calităţi sînt mai pregnante. (Fig. 58)

Fig. 58

Bărbia dreaptă: egocentrism. Dacă pomeţii

obrajilor sînt proeminenţi "harpagonism". (Fig. 59)

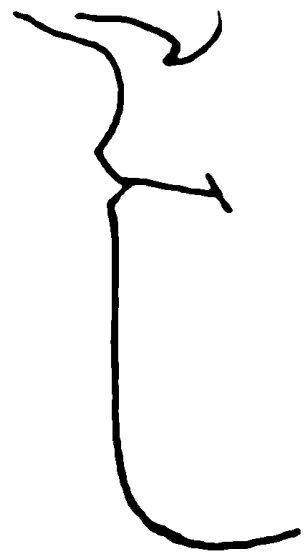

Fig. 59

Bărbia curbată, îmbinată cu buze prăbuşite: original în tot ce face, un inovator de excepţie. (Fig. 60)

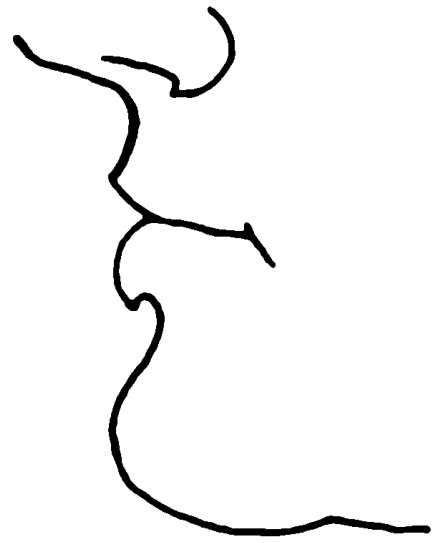

Fig. 60

Bărbia rotundă şi ieşită în afară: caracter hotărît, puternic, dublat de inteligenţă şi prevedere. (Fig. 61)

Fig. 61

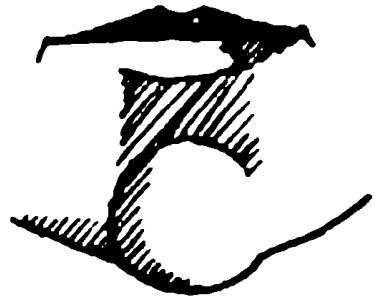

Bărbia rotundă cu gropiţă: înclinaţie spre plăceri, dar cu prevedere şi fără ostentaţie. (Fig. 62)

Fig. 62

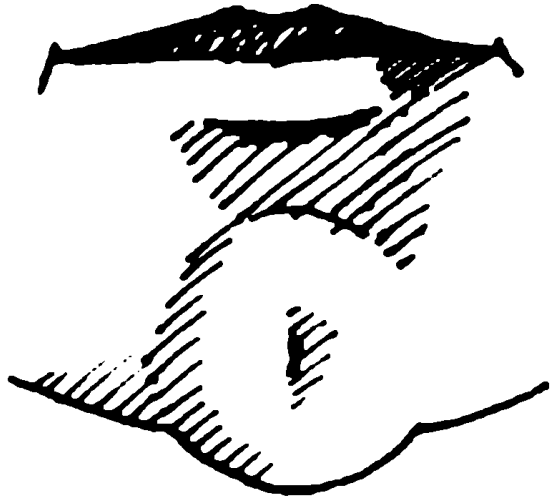

Bărbia despărţită în două, combinată cu buze groase, cea de jos mai ieşită: egocentrism, comoditate, lene. (Fig. 63)

Fig. 63

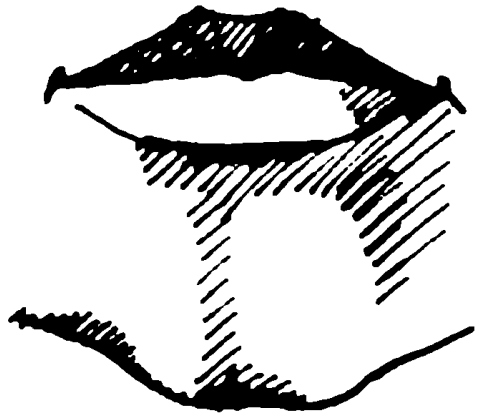

Bărbia ascuţită: posesorul ei este un om

politic şi egocentrist, fără scopuri superioare. (Fig. 64)

Femeile care au bărbia severă, ascuţită nu se gîndesc decît la ele. Sînt nestatornice, infidele, autoritare faţă de copii.

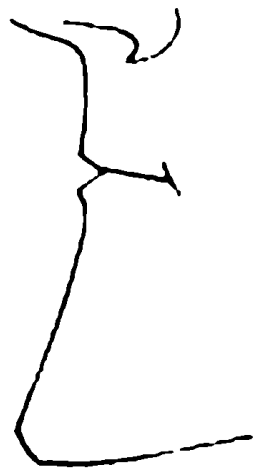

Fig. 64

Fig. 65

Bărbia ascuţită şi scurtă, denotă energie, plăcerea de a fi apreciat în mod excesiv, şiretenie.

Bărbia retrasă: lipsă de dinamism şi de fermitate. (Fig. 65)

Bărbia nepronunţată: neatent, nu sesizează schimbări sau amănunte semnificative.

Bărbia mult mai pronunţată în lăţime decît partea superioară a feţei: capacitate de a se descurca.

Bărbia dreaptă: lipsă de fermitate, indiferenţă.

Bărbia osoasă: înţelepciune, hotărîre. Dacă

are forma pătrată denotă hotărîre şi înclinaţie spre mînie.

Aşadar, bărbia poate să reliefeze unele trăsături interioare ale posesorului, indiferent de sex. Bărbaţii au, însă, un avantaj faţă de femei: dacă bărbia dezavantajează, îşi pot lăsa barbă. În asemenea cazuri este dificil de făcut vreo apreciere după bărbie şi va fi necesar să-l convingeţi pe posesorul acesteia că aveţi un frizer bun, care-i poate fi de folos. Dacă nu înţelege aluzia, nu insistaţi. Cel în cauză ar putea crede că primiţi procente pentru reclamă!

GÎTUL

Gîtul lung indică pe cei docili sau timizi.

Gîtul lung şi slab arată persoanele delicate sau suple şi sprintene. (Cazul balerinilor sau al unor sportivi). (Fig. 66)

Gîtul gros sau puternic arată fermitate şi curaj, iar uneori îndîrjire pînă la încăpăţînare. (Fig. 67)

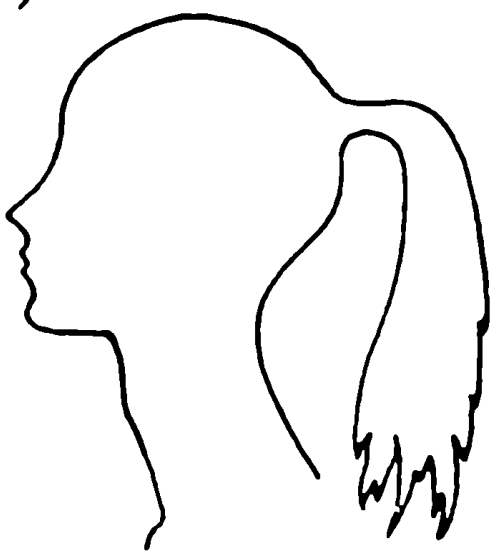

Fig. 66

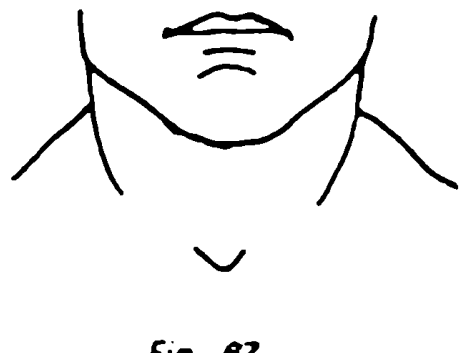

Fig. 67

UMERII

Umeri largi şi drepţi: voinţă, siguranţă în acţiune. (Fig. 68)

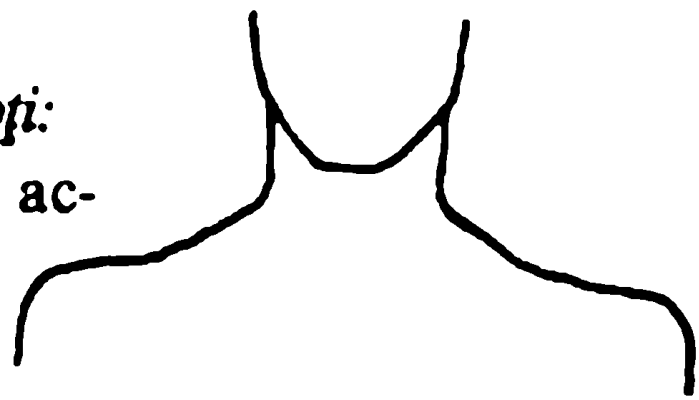

Fig. 68

Umeri largi, robuşti: energie, rezistenţă. (Fig. 69)

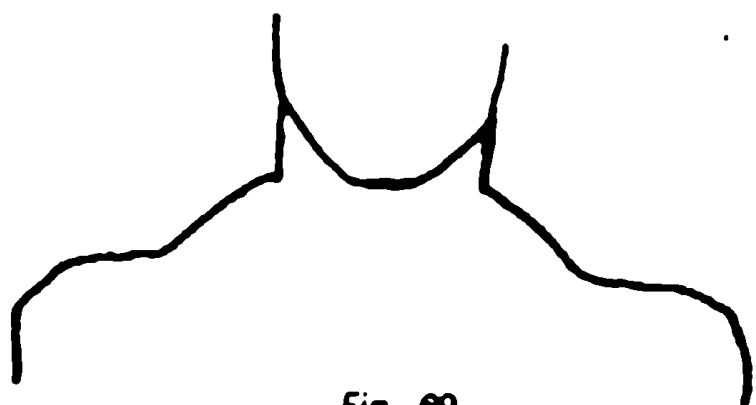

Fig. 69

Umeri ridicaţi şi înguşti: persoană tot timpul nemulţumită sau capricioasă. (Fig. 70)

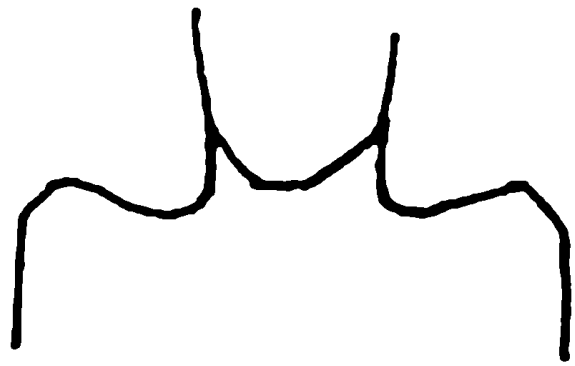

Fig. 70

Umeri largi, înclinaţi spre spate: dîrzenie sau orgoliu. (Fig. 71)

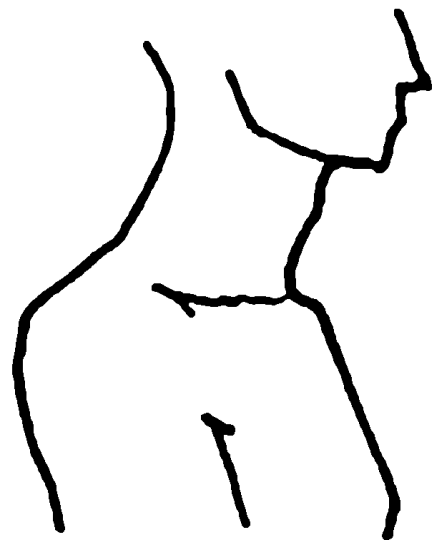

Fig. 71

Umeri înclinaţi în faţă: modestie sau conştiinciozitate. (Fig. 72)

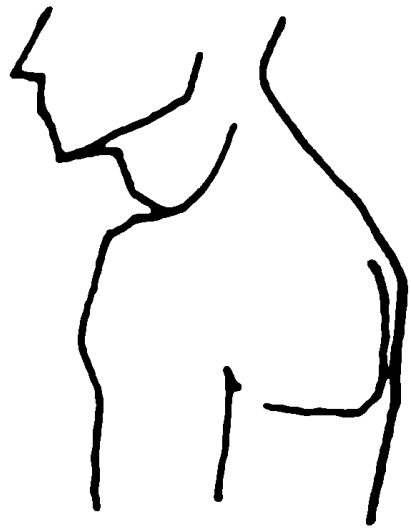

Fig. 72

Umeri căzuţi (înclinaţi în jos): meticulozitate, cîteodată preocupare pentru lucruri mărunte sau neînsemnate. (Fig. 73)

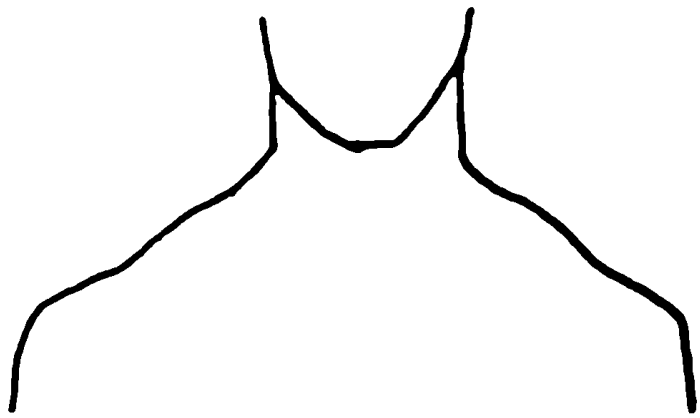

Fig. 73

Umeri largi: subtilitate, alteori exprimînd logică în gîndire. (Fig. 74)

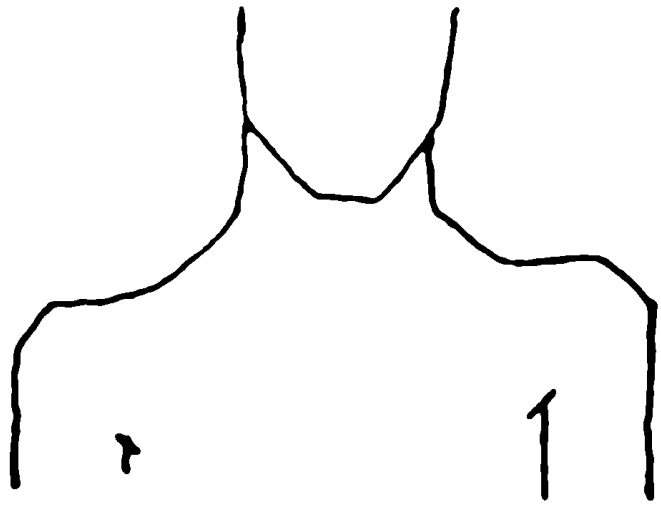

Fig. 74

Umeri rotunzi: fineţe, originalitate, fantezie. (Fig. 75)

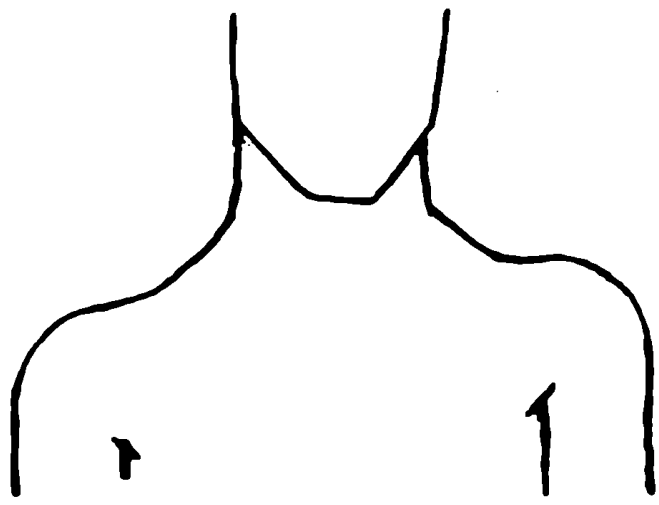

Fig. 75

Am reuşit să parcurgem toate elementele după care putem identifica persoana din faţa noastră.

Printr-o simplă privire vom şti totul sau aproape totul despre ea.

Sfîrşit

CUPRINS

Argument.....5
Faţa şi personalitatea.....8
Ce ne dezvăluie forma capului.....16
Părul.....22
Fruntea.....25
Obrajii.....29
Sprîncenele.....30
Ochii.....33
Nasul.....38
Urechile.....42
Gura.....44
Dinţii.....47
Bărbia.....48
Gîtul.....55
Umerii.....56